

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

1

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 21 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ 2569

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นกับมี หมอกในตอนเช้า มีฝนตกบางพื้นที่	มะม่วง	ออกดอก - ติดผล	โรคราดำ (เชื้อรา Capnodium sp., Meliola sp.)	พบคราบราสีดำบนใบ กิ่ง ช่อดอก หรือผล ทำให้ ดอกบานช้า หรือบานผิดปกติ หรือเหี่ยว และ หลุดร่วง บางครั้งทำให้ไม่ติดผล ถ้าเป็นที่ผลอ่อน อาจทำให้ผลเหี่ยวและหลุดร่วง	1.พ่นน้ำเปล่าล้างสารเหนียวที่แมลงปากดูดขับถ่ายไว้และคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 2. เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยจักจั่น มะม่วง เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารฆ่าแมลง ดังนี้ - เพลี้ยจักจั่นมะม่วง ได้แก่ ฟลูโพราดิฟูโรน 20% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโทริซิน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บิวโทรเฟซิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด 50% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมี ทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทาไมพริด 20% SP อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - เพลี้ยหอย ได้แก่ มาลาไทออน 83% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - เพลี้ยแป้ง ได้แก่ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

2

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	เงาะ	แทงช่อดอก - ผลอ่อน	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium nephelii</i>)	พบโรคราแป้งมากในระยะที่เงาะสร้างช่อดอก และผลอ่อน โดยพบผงสีขาวหรือสีเทาอ่อนคล้าย แป้งเกาะบนช่อดอก และตามร่องขนของผล ทำให้ ติดผลน้อย หรือไม่ติดผล ถ้าติดผลจะมีขนาดเล็กไม่ สมบูรณ์ หลุดร่วงง่าย หรือทำให้ผลเน่าแห้งติดคา ที่ก้านช่อ หากเป็นโรคในระยะผลโตจะทำให้ขนแห้ง แข็ง ผิวผลมีสีคล้ำไม่สม่ำเสมอ ถ้าอาการรุนแรงจะ ทำให้ขนหลุด เรียกว่า เงาะขนเกรียน ในระยะที่ผล กำลังสุกส่วนที่มีเชื้อราปกคลุมจะมีสีซีดกว่าปกติ นอกจากนี้ อาจพบอาการของโรคได้ที่ยอด และใบ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบอ่อนร่วง	1. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก และตัดแต่งทรงพุ่มเงาะให้โปร่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวก เป็นการลดความชื้นในทรงพุ่ม และ ไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อ ลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 3. พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไตรโครติน 19% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเบนอไมล์ 50% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และควร หยุดพ่นสารก่อนเก็บผลผลิต อย่างน้อย 15 วัน **** ไม่ควรพ่นสารในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อ การผสมเกสร สำหรับสารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมี แดดจัด เพราะอาจทำให้เกิดอาการไหม้ที่ช่อดอกและผลอ่อนได้
	มะเขือเทศ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. หนอน เจาะสมอ ฝ้าย	เข้าทำลายโดยการกัดกินส่วนต่าง ๆ เช่น ยอด อ่อน ดอก และผล ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็น ฟองเดี่ยว ๆ ตามส่วนอ่อนของพืช ไข่มีลักษณะ กลมคล้ายไข่สี สีขาวนวลเป็นมัน หนอนที่ฟักออก จากไข่ใหม่ ๆ กัดเข้าไปทำลายส่วนผลของมะเขือ	1. เก็บผลมะเขือเทศที่ถูกทำลายออกจากแปลง 2. พ่นเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส อัตรา 80 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร 3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น เดลทาเมทริน 3% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซเปอร์เมทริน 40%

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

3

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				เทศ ทั้งผลอ่อน และผลแก่ ทำให้มะเขือเทศ สูญเสียคุณภาพการส่งออก และผลผลิตคุณภาพ ลดลง	WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮฟลูทรีน 10% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไฮฮาโลทรีน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพอร์เมทรีน 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
			2. หนอน แมลงวัน ซอนใบ	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ที่มีขนาดเล็กภายในผิว พืช เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนที่มีลักษณะหัวแหลม ท้ายแบน ตัวหนอนจะซอนไชอยู่ในใบทำให้เกิด รอยเส้นสีขาวคดเคี้ยวไปมา เมื่อนำใบมะเขือเทศ มาส่องดูจะพบหนอนตัวเล็ก ๆ สีเหลืองอ่อนโปร่ง แสงใส อยู่ภายในเนื้อเยื่อใบ หากระบาดรุนแรงจะ ทำให้ใบเสียหายร่วงหล่นซึ่งจะมีผลต่อผลผลิต หาก มะเขือเทศไม่สามารถสร้างใบทดแทนได้ก็จะตาย ไปในที่สุด	1. เก็บเศษใบมะเขือเทศที่ถูกทำลายเนื่องจากหนอนแมลงวัน ซอนใบตามพื้นดิน นำไปทำลายนอกแปลงปลูก จะช่วยลดการ แพร่ระบาดได้ เนื่องจากดักแด้ที่อยู่ตามเศษใบมะเขือเทศจะถูก ทำลายไปด้วย 2. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลเฟนไพเรต 16% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบตา-ไซ ฟลูทรีน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซ เพอร์เมทรีน 35% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น สารฆ่าแมลงเมื่อพบการระบาด พ่น 2 ครั้งติดต่อกัน ทุก 5 วัน
	พริก	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	เพลี้ยไฟ พริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง จากยอด ใบ อ่อน ตาดอก และดอก ทำให้ใบ หรือยอดอ่อน หงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้า ทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วง	1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอดต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบน แผ่นพลาสติกสีดำ และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟ พริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดย การให้น้ำ อย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

4

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรง ของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงักการ เจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด มักพบระบาดมาก ในช่วงอากาศแห้งแล้ง	และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิโนเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร **** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ทั่ว ตามส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาด รุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ย ทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็ว ยิ่งขึ้น
	หอมแดง หอมหัวใหญ่ หอมแบ่ง	ระยะการ เจริญเติบโตทาง ลำต้น - พัฒนาหัว	โรคแอน แทรคโนส หรือโรค หอมเลื้อย หรือโรค	อาการของโรค พบได้บนใบ กาบใบ หรือ สวนหัว โดยเริ่มแรกพบจุดฉ่ำน้ำขนาดเล็ก ต่อมาขยาย ใหญ่เป็นแผลรูป กลมหรือรี เนื้อแผลยุบลง เล็กน้อย บนแผลมีหยดของเหลวสีชมพูอมส้มซึ่ง เป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค เมื่อแห้งจะ	1. ก่อนปลูกควรไถตากดิน 2 - 3 แดด ใส่ปูนขาว และปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อปรับสภาพดิน 2. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ปราศจากโรค โดยแช่หัวพันธุ์ หรือต้น กล้าก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

5

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			หมานอน (เชื้อรา <i>Colletotri chum gloeospo rioides</i>)	เห็นตุ่มเล็ก ๆ สีน้ำตาลดำเรียงเป็นวงซ้อนกัน หลายชั้น ถ้าแผลขยายใหญ่หรือหลายแผลมาชน กันจะทำให้หักพับ แห้งตาย หรือเน่าตายทั้งต้น ทำให้ผลผลิตลดลงหากเป็นโรคในระยะที่ต้นหอม ยังไม่ลงหัว จะทำให้ต้นแคระแกร็น ใบบิดเป็น เกลียว ถ้าอาการรุนแรงต้นจะเลี้ยว ไม่ลงหัวหาก เป็นโรคในระยะที่ต้นหอมเริ่มลงหัว จะทำให้หัว ลีบยาว บิดโค้งงอ ส่วนกาบใบที่อยู่บริเวณเหนือ หัวหอม (คอหอม) มักยืดยาว มีระบบรากสั้นกว่า ปกติ ทำให้ไม่ได้ผลผลิต	3. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค พ่นด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสตโรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟิโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพราโคลสโตรบิน 25% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิด ใดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิด เพื่อ ป้องกันการดื้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค 4. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรถอนนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรค 5. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บซากพืชที่เป็นโรคไป ทำลายนอกแปลงปลูกให้หมด เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของ เชื้อสาเหตุโรค 6. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชอื่นที่ไม่ใช่ สกุลหอมกระเทียมสลับ อย่างน้อย 2 ปี
	พืชตระกูล กะหล่ำและ ผักกาด (เช่น คะน้า	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	ด้วงหมัด ผัก	ตัวอ่อนด้วงหมัดกัดกัดกิน หรือซ่อนไข่เข้าไปกิน อยู่บริเวณโคนต้น หรือรากของผัก ทำให้พืชผัก เหี่ยวเฉา และไม่เจริญเติบโต ถ้ารากถูกทำลาย มาก ๆ อาจจะทำให้พืชผักตายได้ ตัวเต็มวัยชอบ	1. วิธีเขตกรรมลดการระบาดของด้วงหมัดผักสามารถทำได้โดยการ ไถตากดินไว้เป็นเวลานานพอสมควร เพื่อทำลายตัวอ่อน และดักด้วที่ อาศัยอยู่ในดินนอกจากนี้ควรเปลี่ยนมาปลูกพืชที่ด้วงหมัดผักไม่ชอบ จะเป็นการช่วยลดการระบาดได้อีกทางหนึ่ง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

6

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม ฯลฯ)			กัตผิวด้านล่างของใบทำให้ใบเป็นรูพรุน และอาจ กัตกินผิวลำต้น และกลีบดอกด้วย ตัวหมีดผัก ชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ๆ ตัวเต็มวัยเมื่อถู กระทบกระเทือนจะกระโดด และสามารถบินได้ ไกล	2. การใช้ไส้เดือนฝอย (<i>Steinernema carpocapsae</i>) อัตรา 50 ล้านตัวต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่น หรือราดลงดินก่อนปลูกหลัง การให้น้ำ และพ่นทุก 7 วันหลังปลูก 3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น ฟิโพร นิล 5% SC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลเฟนไพเรต 16% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิโนฟอส 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรไทโอฟอส 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทาไมพริด 20% SP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบ การระบาด และควรพ่นสารสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์เพื่อ ชะลอการสร้างความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง
	มันฝรั่ง	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. หนอน แมลงวัน ซอนใบ	วางไข่ที่มีขนาดเล็กภายในเนื้อเยื่อของใบพืช เมื่อ ไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะซอนไชอยู่ในใบ ทำให้เกิด รอยเส้นสีขาวคดเคี้ยวไปมา เมื่อนำใบพืชมาส่องดู จะพบหนอนขนาดเล็ก สีเหลืองอ่อนโปร่งแสง ไส้ อยู่ภายในเนื้อเยื่อใบพืช หากกระบาดรุนแรงจะทำ ให้ใบเสียหายร่วงหล่นซึ่งจะมีผลต่อผลผลิต	1. ทำลายเศษใบพืชที่ถูกทำลายเนื่องจากหนอนแมลงวันซอนใบ ตามพื้นดิน จะช่วยลดการแพร่ระบาดได้ เนื่องจากดักแด้ที่อยู่ ตามเศษใบพืชจะถูกทำลายไปด้วย 2. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

7

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เดลทาเมทริน 3% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสารฆ่าแมลงเมื่อพบการระบาดของหนอนแมลงวันขนใบ และควรพ่นสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์เพื่อป้องกันการสร้างความต้านทานของสารฆ่าแมลง
			2. โรคใบไหม้ (เชื้อรา <i>Phytophthora infestans</i>)	มักพบอาการของโรคที่ใบล่างก่อน โดยด้านบนใบพบจุดแผลฉ่ำน้ำสีเขียวหม่นคล้ายถูกน้ำร้อนลวก ต่อมาแผลจะขยายใหญ่ ตรงกลางแผลมีลักษณะแห้งเป็นสีน้ำตาล ขอบแผลมีลักษณะฉ่ำน้ำสีดำ เมื่อพลิกดูด้านใต้ใบบริเวณตรงกันที่ขอบแผลจะมองเห็นเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ สีขาวใสติดอยู่ แผลจะลุกลามออกไป ทำให้ใบไหม้แห้งเป็นสีน้ำตาล ในที่สุด หากสภาพแวดล้อมเหมาะสม คือ อากาศเย็นและความชื้นสูง หรือในสภาพที่มีหมอกลงจัด โรคจะลุกลามอย่างรวดเร็วไปยังต้นอื่น ๆ ทำให้มองเห็นใบไหม้แห้งกระจายเป็นหย่อม ๆ ในแปลง อาจพบอาการโรคที่ส่วนของลำต้นและกิ่งก้าน แผลมีสีน้ำตาลหรือสีดำ เมื่ออาการรุนแรง ลำต้นและกิ่งก้านจะหักพับ และแห้งตายอย่างรวดเร็ว หากโรคเข้าทำลายที่หัว จะทำให้หัวเน่า	1. หลีกเลี่ยงการปลูกมันฝรั่งในพื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน 2. ไถพรวนดินตากแดด 1 - 2 สัปดาห์ เพื่อลดปริมาณเชื้อโรคในดิน 3. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ 4. ปรับระยะปลูกไม่ให้แน่นเกินไป เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรค 5. ไม่ให้น้ำมากเกินไป ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น 6. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการโรค ควรถอนและนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + ฟามอกซาโดน 30% + 22.5% WG อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมนโคแซบ 8% + 64% WP อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล-เอ็ม + แมนโคแซบ 4% + 64% WG อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ + ไอโพรวาโลคาร์บ 61.3% + 5.5% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

8

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					น้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ + ฟลูโอพีโคลไลด์ 66.7% + 6% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งบนใบและใต้ใบ ทุก 5 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิด เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค 7. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรถอนนำไปทำลายนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรค 8. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืช รวมทั้งหัวมันฝรั่งที่ตกค้างในแปลง นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เนื่องจากเป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค
	ถั่วเหลือง	เจริญเติบโต ทางด้านลำต้น	1. หนอน กระทุ้ผัก	เข้าทำลายตั้งแต่ถั่วเหลืองเจริญเติบโตทาง ลำต้นและใบ จนถึงระยะออกดอกและติดฝัก หนอนที่ฟักออกมาจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็น กลุ่ม แทะผิวใบด้านล่าง ทำให้เหลือแต่เส้นใบ เมื่อผิวใบแห้งจะมองเห็นเป็นสีขาว เมื่อหนอนโต ขึ้น จะแยกกลุ่มออกไปกัดกินใบทั่วทั้งแปลง โดย หนอนจะกัดกินจากขอบใบเข้าไป	พ่นเชื้อไวรัสของหนอนกระทุ้ผัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ในระยะก่อนออกดอก
			2. หนอน ม้วนใบ	หนอนที่ฟักออกมาจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็น กลุ่ม ชักใบบาง ๆ คลุมตัวไว้ แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อ หนอนโตขึ้นจึงกระจายกันออกไปทั่วทั้งแปลง	พ่นสารฆ่าแมลงแลมบ์ดาไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์ ก่อนออกดอก

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

9

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				สร้างใยยึดใบพืชจากขอบใบของใบเดียวเข้าหากัน หรือยึดใบมากกว่า 2 ใบ เข้าหากันแล้วอาศัยกักดิน อยู่ในห่อใบนั้นจนหมด แล้วเคลื่อนย้ายไปทำลาย ใบอื่นต่อไป	
			3. แมลงห้ำ ขาวยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากฝัก ทำให้ฝัก หดสั้น บิดเบี้ยว ผิวฝักย่น ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ ให้ผลผลิตของถั่วเหลืองลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง สไปโรเตตตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียมออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นสารฆ่าแมลงใต้ใบพืชเมื่อ พบแมลงห้ำขาวระบาดมาก พ่น 2 - 3 ครั้ง ห่างกัน 7 - 10 วัน
			4. เพลี้ย อ่อน ถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากส่วนต่าง ๆ ของพืช ทำให้ต้นถั่วเหลืองแคระแกรนใบหงิกงอ ทำ ให้ผลผลิตลดลงมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง ระบาดมาก พ่น 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 7 - 10 วัน

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

10

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	อ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ 2. อ้อยระยะแตกกอ	ด้วงหนวดยาวอ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไชเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หน่ออ้อยอายุ 1-3 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้วพบว่าการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อยจะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้นหรือทั้งกออ้อย หน่อนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไชจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย	1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – ไรเยื่อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี <u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u> – พ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> – ไรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน 2. ระยะอ้อยแตกกอ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

11

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ถ้าพบหน่ออ้อยแห้งตาย ให้ขุดกออ้อยและจับตัวหนอน หนวดยาวอ้อย ออกมาทำลายนอกแปลง 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – เพ็ชร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี <u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u> – เพ็ชร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิด กออ้อยแล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> – เพ็ชร่องอ้อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน หมายเหตุ – กรณีการใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม และสารเคมี ขณะใช้ดิน ต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้